

den finder en kampdygtig og nogenlunde talrig Hær; men forøvrigt forekommer det mig nok, at de Uttringer, der ellers faldt fra det ærede Medlem, vare holdte i en vel mørk Tone, idet han noget for meget underurberede, hvad vi kunde vente af Flaaden, naar den var bragt til det Punkt, som er foreslaaet af Regjeringen. Det ærede Medlem mente nemlig, at der saa godt som ikke vilde være noget Afstrækkende ved Tilstedeværelsen af en Flaadeafdeling af den Styrke, men det kommer dog i saa Henseende overmaade meget an paa, hvorledes Forholdene ere. Ere de saaledes, at vi kunne vente Angreb af en af de store Sømagter, England, Frankrig, Rusland eller i alt Fald snarere Lybskland, og en saadan Sømagt har al mulig Tid til at forberede sit Angreb og ikke behøver at frygte andre Magters Indgriben, saa er det klart, at en saadan Flaadeafdeling har temmelig lidt at betyde; men under Omstændigheder som de nævnte vil jo Alt, hvad vi stille op, kun have lidet at betyde, idet det Angreb, vi da kunne vente, er et saadant, som vi i Længden ikke kunne modstaa alene. Mod Angreb af den Slags maa en befindig og farsnustig Politik være vort Skjold; men det tør vel ogsaa anses som lidet sandsynligt, at en Stormagt skulde i dyb Fred uden Anledning fra vor Side kunne rette et overvældende Angreb imod os. Man vil maasse dertil sige, at vi tidligere have været Gjenstand for saadanne Angreb; men dertil maa dog bemærkes, at Forholdene tidligere vare i væsentlig Grad forskellige fra, hvad de ere nu. Dengang var der en stor Del af Landets Borgere, som paakalbede Tjendens Mellemkomst; men naar Sligt ikke finder Sted, er der ikke megen Rimelighed for et saadant overvældende Angreb af en Stormagt, og i ethvert Tilfælde kunne vi jo ikke i Længden modstaa det, hvad vi saa end gjøre. Naar der derimod er Spørgsmaal om et saadant Angreb, som vi nærmest maa tænke paa ved Indretningen af vort Forsvar, nemlig et Angreb af en Magt, der vil tvinge os ud af vor Neutralitet under Forhold, da der er Krig i Europa eller en Krig er lige ved at udbryde, og hvor et saadant Angreb derfor altid maa være Bisag for den Tjende, der angriber os, saa er det meget sandsynligt, at han langtfra vil kunne anvende hele sin Søstyrke imod os, og under saadanne Omstændigheder vil en Flaadeafdeling af den Størrelse, vi paatænke at staffe tilveie, altid i og for sig have sin meget store Betydning. Jeg antager nu forøvrigt ogsaa, at naar de Uttringer, der kom fra den ærede Ordsfører for Udvalgets Mindretal, faldt noget mere mørke, end det forekommer mig berettiget, saa var det maasse under Paavirkning af hele den Stemning, hvori han var, idet jeg tror, at jeg i saa godt som alle Forsvarsspørgsmaal er enig med det ærede Medlem. For ikke at blive misforstaaet, skal jeg endnu gjentage, at jeg erkjender, at den

her paatænkte Udvikling af Flaaden ingenlunde er tilstrækkelig i og for sig, men at vi ogsaa maa være i Besiddelse af en kampdygtig Hær, og jeg kan dertil sige, at jeg paa ingen Maade vilde anse det for hensigtsmæssigt at give Flaaden en større Udstrækning end den paatænkte, naar det skulde ske paa Sverens Beføstning.

Jeg skal nu særlig omtale Anlægget ved Aggersø Sund, som jo af hele Udvalget er foreslaaet forøget med en Landbefæstning. Naar Regjeringen er kommen overens om en bestemt Plan for Udviklingen af Befæstningsvæsenet, og navnlig naar de finansielle Hensyn have gjort sig stærkt gjældende, saa er det noget vanskeligt at gaa ind paa yderligere Forøgelser. Jeg har imidlertid selv antaget, at en saadan Befæstning i og for sig vilde være hensigtsmæssig, og jeg har i mit Forslag bebudet, at det var Noget, som rimeligvis vilde blive en Konsekvens af Anlægget. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende ikke modsætte mig et saadant Forslag men aldeles henstille Afgjørelsen deraf til det høie Thing. Derimod maa jeg — uagtet det er en Ting, som jeg ikke til det Yderste vil fastholde min Modstand imod — fravaade det høie Thing at gaa ind paa de Nedsættelser, som ere foreslaaede af Udvalgets Mindretal med Hensyn til Beføstningen til de Batterier, som ere paatænkte. Den Forøgelse, som er foreslaaet i Ingenieurkorpslets sidste Forslag med Hensyn til Batterierne, har til Diemed dels at staffe bedre Logement til Besætningen og dels at give Ammunitionsmagasinerne en bedre Beliggenhed og en bedre Sikkring, samt endelig at tilveiebringe en bedre Plads for Kanonerne, hvilket jeg maa anse for at være af megen Betydning. Derved vilde man være istand til at anbringe Kanonerne paa de saakaldte Forsvindingsassutager, der, som bekendt, ere saaledes indrettede, at Kanonen i det Dieblit, man skyder den af, af sig selv gaar ned i en dækket Stilling, hvor da Ladningen kan foretages. Forøvrigt er der ogsaa andre Grunde, som gjøre det meget utilraadeligt ikke fra Begyndelsen af at give rigelig Plads til saadanne Kanoner. Saaledes have vi f. Ex. set, at man har beklaget, at Omstændighederne paa Kjøbenhavns Søforter vare saadanne, at man der ikke havde tilstrækkelig Plads. Man har der anvendt ganske anderledes svære Kanoner, end man fra Begyndelsen havde paatænkt, og noget Lignende kan ogsaa blive Tilfældet her. Jeg vil saaledes sige, at man for Dieblittet anvender 11 Tommers riflede Kanoner paa Søforterne, men til de nye Forter har man paatænkt at anvende 12 Tommers Kanoner. Ligeledes er det paatænkt delvis at anvende sværere Kanoner til det nye Pantserfisk, og til det flydende Fort, som der har været Tale om, har man paatænkt at anvende meget svære Kanoner. Det turde derfor være rimeligt, at man i detmindste delvis vil finde det nødvendigt at anvende noget sværere Kanoner til Stationen